

Arrest

nr. 191 949 van 13 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 27 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Mende etnie. U bent geboren op X in Yadu, Kono District.

In 1996 wordt u door de rebellen uit uw dorp meegenomen als kindsoldaat. U dient wapens te moeten dragen en de rebellen te moeten helpen met het aanvallen van dorpen en het in brand steken van huizen. In 2006 laten de rebellen u gaan omdat de oorlog gedaan was en kan u terugkeren naar uw dorp.

Wanneer u bij uw ouderlijke woning komt, zeggen uw broer en uw oom dat u geen deel bent van de familie en een bastaardkind bent. U verneemt dat de mensen die u opgevoed hebben, niet uw echte ouders zijn. U wordt bij uw aankomst door zowel uw familie als de dorpsbewoners mishandeld.

U ontmoet Baba (N.) in uw dorp. Hij helpt u met uw verwondingen. Wanneer u beter bent, laat Baba (N.) u in zijn mijn werken in Bumpeh. Na enkele jaren, in 2012, sluit Baba (N.) de mijn in Bumpeh, waarna u in diens mijn in Yegemah gaat werken. U wordt door Baba (N.) niet betaald, maar als slaaf behandeld.

In april 2015, tijdens uw werkzaamheden in de mijn, steelt u een diamant. U spreekt met Njai, een 'nikoniko' (iemand die diamanten aankoopt) in Yegemah. Njai helpt u te ontkomen aan Baba (N.) door u aanvankelijk enkele weken in zijn huis te laten onderduiken en u later naar Freetown te brengen. Op 17 april 2015 verlaat u Sierra Leone en reist naar België, waar u op 20 april 2015 asiel aanvraagt. In het kader van uw asielaanvraag bezorgde uw advocaat een medisch attest.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart voor het CGVS dat u vreest voor uw leven aangezien u een diamant gestolen heeft van Baba (N.), de mijneigenaar waarvoor u werkte in Yegemah (gehoorverslag CGVS, p. 15). U kan echter niet aannemelijk maken dat u in een diamantmijn gewerkt heeft in de omstandigheden zoals u die schetst voor het CGVS. U verklaart voor het CGVS dat u in een diamantmijn van Baba (N.) begon te werken in 2006 (gehoorverslag CGVS, p. 11), rond de tijd dat u bij de rebellen bent weggegaan (gehoorverslag CGVS, p. 20). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u echter dat u van 2012 tot 2015 naar diamanten groef voor een baas (verklaring DVZ, p. 5). U verklaart voor het CGVS eveneens dat u zowel in Bumpah als Yegemah in een diamantmijn gewerkt heeft (gehoorverslag CGVS, p. 6-7). Voor de DVZ verklaarde u echter pas de laatste +/- 6 jaar voor uw vertrek in Bumpah gewoond te hebben, dus pas sinds 2009 (verklaring DVZ, p. 4). U verklaart er ook na Bumpah in Yegemah verbleven te hebben om daar voor iemand te gaan werken in de laatste 3 à 4 jaar (periode 2012-2015) voor uw vertrek uit Sierra Leone (verklaring DVZ, p. 4). Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u pas in 2012 (in tegenstelling tot 2006 zoals u verklaarde op het CGVS) begon te werken in een mijn en in Bumpah dus niet in een diamantmijn gewerkt heeft. **U legt tegenstrijdige verklaringen af over waar en wanneer u in een diamantmijn gewerkt heeft.**

Voor de DVZ verklaarde u de smokkelaar betaald te hebben met de diamant die u van uw baas gestolen heeft. Door de DVZ gevraagd wie de smokkelaar was, verklaart u dat dit Njai was, een klant van uw baas (verklaring DVZ, p. 11), wat toch duidt op een professionele relatie tussen beide personen. Tijdens het gehoor voor het CGVS opgemerkt dat het raar is dat u een diamant steelt en daarna deze aan een zakenpartner van uw baas geeft (gehoorverslag CGVS, p. 22), verklaart u dat Njai en Baba (N.) niet samenwerkten, maar gewoon mensen waren met hetzelfde beroep. Ter verduidelijking gevraagd of beiden hun eigen mijn hadden en niet aan elkaar verkochten, verklaart u dat diamanten niet op dezelfde plaats verkocht worden als waar zij gevonden worden, omdat er geen goede prijs voor te krijgen is. Ter bevestiging gevraagd of zij niet aan elkaar verkochten, antwoordt u ontkennend. Daarenboven verklaart u eerder tijdens het gehoor voor het CGVS dat Njai een 'nikoniko' is, iemand die rondloopt en diamanten van je koopt (gehoorverslag CGVS, p. 8). Even later gevraagd wat u nog van hem weet, verklaart u niet veel van hem te weten, alleen dat hij diamanten koopt. **Indien Njai eveneens een eigen mijn had in Yegema, mocht van u verwacht worden dat u dat reeds vermeldde wanneer gevraagd werd wat u over Njai weet. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over Njai en de zakelijke relatie die hij had met uw baas.**

U legt tevens inconsistente verklaringen af over de reden waarom u gezocht wordt door uw baas. Tijdens het gehoor voor het CGVS opgemerkt dat uw baas een slechte man was die u en anderen als slaaf behandelde er waarschijnlijk niet voor zou terugschrikken om u of smokkelaar Njai iets aan te doen als een diamant gestolen werd, verklaart u dat uw baas niet wist dat u een diamant gestolen had, maar dat hij u wel aan het zoeken was (gehoorverslag CGVS, p. 21). Daarop gevraagd waarom u gezocht wordt als uw baas niet weet dat u een diamant gestolen heeft, verklaart u dat ze gelijk denken dat je een diamant gestolen hebt als je afwezig bent van de mijn. Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd wordt zo volledig mogelijk te vertellen over uw problemen in Sierra Leone, een moment waar u tijdens het gehoor voor het CGVS in uw eigen bewoordingen uw vrees t.o.v. uw thuisland kan verwoorden, verklaart u dat de belangrijkste problemen zijn dat u met de rebellen meegevochten heeft, dat uw familie u weigerde en dat u daarna als slaaf moest werken. U vermeldt nergens spontaan de diefstal van de diamant, noch een vrees voor de gevolgen van die diefstal (gehoorverslag CGVS, p. 16). **Het is merkwaardig dat u dergelijk belangrijk element in uw relaas vergeet te vermelden.**

U verklaart eveneens in de mijn terecht gekomen te zijn en niet terug te kunnen keren naar uw land omdat u een bastaardkind bent dat door zijn familie niet langer aanvaard wordt (gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaart hierdoor voornamelijk problemen te hebben met uw enige broer John.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot uw broer. U verklaart voor het CGVS dat uw broer John ouder is dan u (gehoorverslag CGVS, p. 4); dat hij groter was dan u en in een hogere klas zat op school (gehoorverslag CGVS, p. 19). Voor de DVZ

verklaarde u echter dat uw broer **jonger** is dan uzelf (verklaring DVZ, p. 7). Dat u hierover dergelijk inconsistente verklaringen aflegt, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met uw vermeende broer fundamenteel aan, waardoor geen geloof meer kan worden gehecht aan uw problemen met uw broer, noch aan de manier waarop u in de mijn zou zijn terechtgekomen, met name als een kwetsbare alleenstaande persoon die geholpen werd na te zijn verstoten door zijn familie.

Er wordt bovendien opgemerkt dat, indien uw verklaringen al geloofwaardig zouden zijn, quod non, uw verklaringen geen concrete elementen bevatten dat u actueel door uw familie problemen zou ondervinden bij een terugkeer naar Sierra Leone. U verklaart immers **sinds 2006 geen contact meer te hebben met uw familie** (gehoorverslag CGVS, p. 4) en dat u **buiten uw geboortedorp geen familie heeft wonen in Sierra Leone** (gehoorverslag CGVS, p. 5). U verklaart eveneens dat iedereen in het dorp dacht dat u dood was en niemand wist dat u naar een ander dorp gegaan bent (gehoorverslag CGVS, p. 16). **Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt eveneens dat u, toen u verbleef in Bumpah en Yegema, geen problemen ondervond omdat u een bastaardkind bent.**

Daarenboven verspreekt u zich meerdere malen tijdens het gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 4 + p. 5) en voor de DVZ (vragenlijst CGVS, 3.5) over het moment dat u vernam dat u niet de zoon bent van James en Kumba (S.). Gevraagd wanneer u dit vernam, verklaart u stevast eerst 1996, waarna u dit wijzigt in 2006. Tijdens het gehoor voor het CGVS opgemerkt dat u deze fout twee keer maakte, verklaart u dat u door de rebellen meegenomen werd in 1996 (gehoorverslag CGVS, p. 6) en dat u het rebellenkamp verliet in 2006. **Het ondermijnt echter de doorleefdheid van uw verklaringen dat u niet kunt situeren wanneer u vernam dat James en Kumba (S.) niet uw echte ouders zijn, voor of na uw tijd bij de rebellen.**

U verklaart eveneens niet terug te kunnen keren naar uw land omdat u als kindsoldaat door de rebellen ingelijfd werd tijdens de burgeroorlog (gehoorverslag CGVS, p. 14-15).

Voor zover u al zou geviseerd worden omdat u een ex-kindsoldaat bent, wordt opgemerkt dat de actualiteit van uw vrees in vraag gesteld kan worden. U verklaart immers dat u **denkt** dat burgers nog steeds wraak willen nemen (gehoorverslag CGVS, p. 16), maar legt u verder geen verklaringen af waaruit blijkt dat u zelf nog vervolgd wordt omdat u een ex-kindsoldaat bent. Opgemerkt dat er tribunalen gehouden werden die het probleem van de ex-kindsoldaten behandelden, verklaart u dat dit meestal op papier is en je in werkelijkheid kindsoldaten op straat ziet die nog steeds problemen hebben met mensen. Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS waren reeds **in 2008 alle ex-kindsoldaten en kinderen die in de burgeroorlog hun familie kwijt waren geraakt, gereïntegreerd in de samenleving nadat de oorlog in 2002 werd beëindigd** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Er wordt eveneens opgemerkt dat u **reeds 14 jaar geleden de rebellen verlaten heeft en sindsdien niet meer in uw geboortedorp gewoond heeft, waardoor het weinig aannemelijk is dat mensen u nog zouden viseren omdat u als kindsoldaat lid was van de rebellengroepering.**

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor het CGVS dat u **de papieren niet gezien heeft waar u mee gereisd bent** (gehoorverslag CGVS, p. 14). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat **de smokkelaar u een paspoort getoond heeft en weet u dat het paspoort op de naam Sesay stond** (gehoorverslag CGVS, p. 23). Voor de DVZ kon u zich de **naam die in het paspoort vermeld stond echter niet meer herinneren** (verklaring DVZ, p. 10).

U verklaarde voor het CGVS ook dat u niet weet waar uw ouders geboren zijn (gehoorverslag CGVS, p. 4) terwijl u voor de DVZ wel een geboorteplaats van uw ouders opgaf (verklaring DVZ, p. 5).

Via uw advocaat ontving het CGVS een medisch attest (dd. 21/12/2016). **Dit attest bevestigt enkel, met terugwerkende kracht, dat u tijdens het gehoor gepland op 13 december 2016 (7 dagen voor de dag dat het attest werd opgesteld) niet aanwezig kon zijn wegens ziekte, maar geeft geen verdere informatie over de door u aangehaalde medische problemen.** Ondanks de vraag een medisch attest met verdere informatie binnen de week na het gehoor over te maken, waarop u verklaart dat de maandag na het gehoor te zullen doen (gehoorverslag CGVS, p. 11), en u aan het einde van het gehoor nogmaals eraan herinnerd te hebben een attest over te maken, waarop uw advocaat in loco verklaart dit door te geven aan uw raadsheer (gehoorverslag CGVS, p. 24), werd nog steeds geen recent attest m.b.t. uw ziekte overgemaakt aan het CGVS.

Omwille van bovenstaande redenen, kan u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut toegekend worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting omtrent de materiële motiveringsplicht en de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

Verzoeker betoogt voorts:

"Verwerende partij baseert haar hele beslissing op vermeende tegenstellingen tussen haar verklaringen op de DVZ en het gehoor op CGVS. Dit is niet ernstig. Verzoekende partij kreeg op de DVZ te horen dat zij alles in het kort moest uitleggen en dat zij op het CGVS voldoende tijd zou krijgen om over alles te vertellen. Verzoekende partij moest bijzonder kort samenvatten en werd op geen enkel ogenblik aangespoord om details te geven, noch werd aan haar verduidelijking gevraagd over hetgeen zij vertelde."

Vervolgens wijst verzoeker op zijn zware verleden als kindsoldaat, bastaard die afgewezen werd door de eigen familie, ex-rebel die mishandeld werd door de dorpelingen en slaaf in de diamantmijnen.

Aangaande de tegenstrijdigheid die hem verweten wordt over zijn werk in de diamantmijnen, voert verzoeker aan:

"Verzoekende partij is bij de rebellen weggegaan in 2006. In hetzelfde jaar is zij in de diamantenmijnen beginnen werken. Gedurende 6 jaar werkte zij in de mijnen in Bumpeh. De laatste paar jaar voor haar vertrek is zij in de mijnen in Yegemah moeten werken. Verwerende partij creëert tegenstellingen die er niet zijn en haalt te onrechte het relaas van verzoekende partij onderuit op basis van vermeende tegenstellingen tussen de twee gehoren."

Over Njai stelt verzoeker:

"Verzoekende partij begrijpt de redenering van verwerende partij niet! Er worden veronderstellingen gemaakt door verwerende partij en daaruit conclusie getrokken op basis van wat zij 'redelijkerwijs aanvaardbaar' vindt. Dit is niet ernstig. De baas van verzoekende partij en Njai kenden elkaar, zij zaten in hetzelfde circuit. Njai was iemand die diamanten opkocht en vaak rondhing rond de mijnen. Er was geen professionele samenwerkingsverband tussen Njai en haar baas. Verwerende partij heeft klaarblijkelijk geen idee hoe het eraan toegaat in de diamantenmijnen en doet alsof er alles officieel geregeld zou zijn, mensen er zouden werken tegen eerlijke lonen en de koop en verkoop reglementair zou verlopen. Niets is echter minder waar. Verzoekende partij werd er als een slaaf behandeld. Doordat zij er reeds zolang werkte kende zij Njai ook, en wist zij dat hij diamanten zou kopen. Zij heeft verschillende keren tijdens haar gehoor aangegeven zelfmoord te willen plegen omwille van hetgeen zij heeft meegemaakt in haar leven (als kindsoldaat en later als slaaf in de mijnen). Zij had op een bepaald ogenblik niets meer te verliezen. Toen zij een diamant gevonden had, heeft zij de risico genomen om deze niet af te geven aan haar baas, maar het te 'verkopen' aan Njai in ruil dat hij haar in veiligheid zou brengen."

Waar hem inconsistente verklaringen worden verweten over de reden waarom hij wordt gezocht door zijn baas, betoogt verzoeker:

*"Opnieuw gebruikt verwerende partij een drogreden om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken. Er werd aan verzoekende gevraagd om te vertellen wat haar was overkomen en waarom zij beslist heeft om Sierra Leone te verlaten. Zij vertelde over haar leven als kindsoldaat, over het feit dat zij uitgespuwd werd door haar eigen familie en samenleving, dat zij als slaaf moest werken in de mijnen en vaak met zelfmoordgedachten speelde. zij kon dit leven niet meer aan en heeft beslist om te vluchten. Dat zij niet spontaan heeft vertelde dat zij eveneens vreest voor haar leven omwille van het feit dat zij een diamant gestolen heeft en haar baas haar hiervoor zal vermoorden indien zij terug gestuurd wordt, betekent niet dat haar hele relaas in twijfel kan getrokken worden. Immers, haar voornaamste **reden** is niet de diefstal van de diamant, dit was louter het **middel** om te kunnen vluchten uit Sierra Leone en*

om aan de onmenselijke en vernederende behandelingen te ontkomen. De problemen die uit deze diefstal voortvloeien zijn een **bijkomende reden** waarom zij niet kan terug keren naar Sierra Leone, maar dit is niet wanneer haar problemen zijn ontstaan en vormde niet de **voornaamste reden** om te vluchten uit haar land van herkomst.”

Betreffende de leeftijd van zijn broer, merkt verzoeker op:

“Verwerende partij grijpt terug naar vermeende tegenstellingen tijdens het DVS gehoor. Verzoekende partij ontkent te hebben verklaard dat haar broer John jonger zou zijn dan haar. Verwerende partij baseert zich op futiliteiten om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken. Dit is niet redelijk.”

Verder doet verzoeker gelden:

“Verzoekende partij heeft gezien haar profiel geen enkel vluchtalternatief in haar land van herkomst. Zij werd uitgestoten door haar familie, die thans niet haar biologische familie blijkt te zijn. Zij is een ex-kindsoldaat die niet aanvaard wordt in de maatschappij. Verwerende partij kan wel beweren dat sinds 2002 de kindsoldaten terug gere-integreerd werden in de maatschappij en herenigd worden met hun families, in het geval van verzoekende partij is niets minder waar! Haar familie aanvaardde haar niet, de maatschappij aanvaardde haar niet. Zij kwam in de slavernij van de diamantensector terecht, waaruit zij thans met heel veel moeite en grote risico's is kunnen ontsnappen.

(...)

Verzoekende partij vreest oprecht een terugkeer naar Sierra Leone. Ook de behandelende arts van verzoekende partij verklaart dat alle symptomen van verzoekende partij overeen komen met deze van een kindsoldaat en dat haar psychische toestand bijzonder ernstig is:

(...)”

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. In zoverre verzoeker wijst op zijn psychische problemen, kan worden opgemerkt dat hij niet aantoonde dat deze problemen of een gebrek aan medische zorgen op zich enig verband zouden houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden of zouden kunnen lijden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Tevens dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag voor het overige in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing geheel onverlet laat waar omtrent zijn algehele geloofwaardigheid gesteld wordt:

“U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor het CGVS dat u de papieren niet gezien heeft waar u mee gereisd bent (gehoorverslag CGVS, p. 14).

Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat de smokkelaar u een paspoort getoond heeft en weet u dat het paspoort op de naam Sesay stond (gehoorverslag CGVS, p. 23). Voor de DVZ kon u zich de naam die in het paspoort vermeld stond echter niet meer herinneren (verklaring DVZ, p. 10).

U verklaarde voor het CGVS ook dat u niet weet waar uw ouders geboren zijn (gehoorverslag CGVS, p. 4) terwijl u voor de DVZ wel een geboorteplaats van uw ouders opgaf (verklaring DVZ, p. 5)."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en blijven, gezien verzoeker deze niet concreet aanvecht, onverminderd overeind.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hij wilde ontkomen aan de mijneigenaar waarvoor hij werkte.

Omtrent deze concrete vluchtaanleiding, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

"U verklaart voor het CGVS dat u vreest voor uw leven aangezien u een diamant gestolen heeft van Baba (N.), de mijneigenaar waarvoor u werkte in Yegemah (gehoorverslag CGVS, p. 15). U kan echter niet aannemelijk maken dat u in een diamantmijn gewerkt heeft in de omstandigheden zoals u die schetst voor het CGVS. U verklaart voor het CGVS dat u in een diamantmijn van Baba (N.) begon te werken in 2006 (gehoorverslag CGVS, p. 11), rond de tijd dat u bij de rebellen bent weggegaan (gehoorverslag CGVS, p. 20). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u echter dat u van 2012 tot 2015 naar diamanten groef voor een baas (verklaring DVZ, p. 5). U verklaart voor het CGVS eveneens dat u zowel in Bumpah als Yegemah in een diamantmijn gewerkt heeft (gehoorverslag CGVS, p. 6-7). Voor de DVZ verklaarde u echter pas de laatste +/- 6 jaar voor uw vertrek in Bumpah gewoond te hebben, dus pas sinds 2009 (verklaring DVZ, p.4). U verklaart er ook na Bumpah in Yegemah verbleven te hebben om daar voor iemand te gaan werken in de laatste 3 à 4 jaar (periode 2012-2015) voor uw vertrek uit Sierra Leone (verklaring DVZ, p. 4). Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u pas in 2012 (in tegenstelling tot 2006 zoals u verklaarde op het CGVS) begon te werken in een mijn en in Bumpah dus niet in een diamantmijn gewerkt heeft. U legt tegenstrijdige verklaringen af over waar en wanneer u in een diamantmijn gewerkt heeft."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten.

De korte duur van het gehoor bij de DVZ kan de tegenstrijdigheden in verzoekers gezegden niet verklaren. Zo al aangenomen zou kunnen worden dat de korte duur van het gehoor bij de DVZ zou kunnen verklaren dat verzoeker bepaalde niet-essentiële zaken onvermeld liet, dan nog dient immers te worden opgemerkt dat dit niet kan verklaren waarom hij bij de DVZ verklaringen aflegde die dermate in strijd zijn met zijn verklaringen bij het CGVS. Verzoeker ondertekende zijn verklaringen bij de DVZ bovendien uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Creools. Hiermee bevestigde hij dat zijn verklaringen bij de DVZ juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. Bij het CGVS verklaarde verzoeker daarenboven dat het gehoor bij de DVZ goed was verlopen en dat hij er alles in het kort kon zeggen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2).

De loutere bevestiging van één versie van verzoekers verklaringen is verder niet dienstig om de strijdigheid van deze verklaringen met zijn overige gezegden op te heffen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Voor de DVZ verklaarde u de smokkelaar betaald te hebben met de diamant die u van uw baas gestolen heeft. Door de DVZ gevraagd wie de smokkelaar was, verklaart u dat dit Njai was, een klant van uw baas (verklaring DVZ, p. 11), wat toch duidt op een professionele relatie tussen beide personen. Tijdens het gehoor voor het CGVS opgemerkt dat het raar is dat u een diamant steelt en daarna deze aan een zakenpartner van uw baas geeft (gehoorverslag CGVS, p. 22), verklaart u dat Njai en Baba (N.) niet samenwerkten, maar gewoon mensen waren met hetzelfde beroep. Ter verduidelijking gevraagd of beiden hun eigen mijn hadden en niet aan elkaar verkochten, verklaart u dat diamanten niet op dezelfde plaats verkocht worden als waar zij gevonden worden, omdat er geen goede prijs voor te krijgen is. Ter bevestiging gevraagd of zij niet aan elkaar verkochten, antwoordt u ontkennend. Daarenboven verklaart u eerder tijdens het gehoor voor het CGVS dat Njai een 'nikoniko' is, iemand die rondloopt en diamanten van je koopt (gehoorverslag CGVS, p. 8). Even later gevraagd wat u nog van hem weet, verklaart u niet veel van hem te weten, alleen dat hij diamanten koopt. Indien Njai eveneens een eigen mijn had in Yegema, mocht van u verwacht worden dat u dat reeds vermeldde wanneer gevraagd werd wat u over Njai weet. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over Njai en de zakelijke relatie die hij had met uw baas."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

De (overigens ongefundeerde) verwijzing naar de algemene gang van zaken in de mijnen kan niet verklaren waarom hij in concreto tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegde of Njai al dan niet (i) diamanten kocht van zijn baas; (ii) een eigen mijn bezat.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan een loutere bevestiging van zijn eerdere verklaringen over de wijze waarop hij aan zijn baas zou zijn ontsnapt. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen.

Deze vaststellingen klemmen nog des te meer daar verzoeker niet in staat bleek de volledige naam van Njai te verstrekken. Nochtans zou hij zijn leven aan deze persoon hebben toevertrouwd, zou deze persoon hem hebben geholpen om te ontkomen aan zijn baas, zou verzoeker wekenlang in het huis van deze persoon hebben verbleven en zou deze persoon ervoor hebben gezorgd dat hij vervolgens het land kon verlaten (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8-9). Gelet op deze verklaringen, mocht worden verwacht dat verzoeker de volledige naam van Njai zou kennen.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“U legt tevens inconsistente verklaringen af over de reden waarom u gezocht wordt door uw baas. Tijdens het gehoor voor het CGVS opgemerkt dat uw baas een slechte man was die u en anderen als slaaf behandelde er waarschijnlijk niet voor zou terugschrikken om u of smokkelaar Njai iets aan te doen als een diamant gestolen werd, verklaart u dat uw baas niet wist dat u een diamant gestolen had, maar dat hij u wel aan het zoeken was (gehoorverslag CGVS, p. 21). Daarop gevraagd waarom u gezocht wordt als uw baas niet weet dat u een diamant gestolen heeft, verklaart u dat ze gelijk denken dat je een diamant gestolen hebt als je afwezig bent van de mijn. Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd wordt zo volledig mogelijk te vertellen over uw problemen in Sierra Leone, een moment waar u tijdens het gehoor voor het CGVS in uw eigen bewoordingen uw vrees t.o.v. uw thuisland kan verwoorden, verklaart u dat de belangrijkste problemen zijn dat u met de rebellen meegevochten heeft, dat uw familie u weigerde en dat u daarna als slaaf moest werken. U vermeldt nergens spontaan de diefstal van de diamant, noch een vrees voor de gevolgen van die diefstal (gehoorverslag CGVS, p. 16). Het is merkwaardig dat u dergelijk belangrijk element in uw relaas vergeet te vermelden.”

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan voormelde motivering.

Indien hij werkelijk vreesde dat zijn baas hem zocht en hem bij een terugkeer naar zijn land van herkomst iets zou aandoen en zelfs zou vermoorden omwille van het stelen van een diamant, kon wel degelijk worden verwacht dat hij ook eerder tijdens het gehoor bij het CGVS spontaan melding zou hebben gemaakt van het cruciale gegeven dat hij een diamant had gestolen van zijn baas.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“U verklaart eveneens in de mijn terecht gekomen te zijn en niet terug te kunnen keren naar uw land omdat u een bastaardkind bent dat door zijn familie niet langer aanvaard wordt (gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaart hierdoor voornamelijk problemen te hebben met uw enige broer John.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot uw broer. U verklaart voor het CGVS dat uw broer John ouder is dan u (gehoorverslag CGVS, p. 4); dat hij groter was dan u en in een hogere klas zat op school (gehoorverslag CGVS, p. 19). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw broer jonger is dan uzelf (verklaring DVZ, p. 7). Dat u hierover dergelijk inconsistente verklaringen aflegt, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met uw vermeende broer fundamenteel aan, waardoor geen geloof meer kan worden gehecht aan uw problemen met uw broer, noch aan de manier waarop u in de mijn zou zijn terechtgekomen, met name als een kwetsbare alleenstaande persoon die geholpen werd na te zijn verstoten door zijn familie.

Er wordt bovendien opgemerkt dat, indien uw verklaringen al geloofwaardig zouden zijn, quod non, uw verklaringen geen concrete elementen bevatten dat u actueel door uw familie problemen zou ondervinden bij een terugkeer naar Sierra Leone. U verklaart immers sinds 2006 geen contact meer te hebben met uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 4) en dat u buiten uw geboortedorp geen familie heeft wonen in Sierra Leone (gehoorverslag CGVS, p. 5). U verklaart eveneens dat iedereen in het dorp dacht dat u dood was en niemand wist dat u naar een ander dorp gegaan bent (gehoorverslag CGVS, p. 16). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt eveneens dat u, toen u verbleef in Bumpeh en Yegema, geen problemen ondervond omdat u een bastaardkind bent.

Daarenboven versprekt u zich meerdere malen tijdens het gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 4 + p. 5) en voor de DVZ (vragenlijst CGVS, 3.5) over het moment dat u vernam dat u niet de zoon bent van James en Kumba (S.). Gevraagd wanneer u dit vernam, verklaart u stevast eerst 1996, waarna u dit wijzigt in 2006.

Tijdens het gehoor voor het CGVS opgemerkt dat u deze fout twee keer maakte, verklaart u dat u door de rebellen meegenomen werd in 1996 (gehoorverslag CGVS, p. 6) en dat u het rebellenkamp verliet in 2006. Het ondermijnt echter de doorleefdheid van uw verklaringen dat u niet kunt situeren wanneer u vernam dat James en Kumba (S.) niet uw echte ouders zijn, voor of na uw tijd bij de rebellen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven geen concrete en dienstige argumenten aan.

De loutere ontkenning van zijn verklaringen bij de DVZ kan niet worden aangenomen. Verzoeker verklaarde aldaar duidelijk dat zowel zijn broer John als zijn zus jonger waren dan hem (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.17). Bovendien ondertekende hij deze verklaring uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werd voorgelezen in het Creools. Hiermee gaf hij aan dat deze verklaring oprecht is en overeenstemt met de werkelijkheid. Verder gaf verzoeker, zoals reeds hoger werd aangegeven, bij het CGVS aan dat het gehoor bij de DVZ goed was verlopen.

Verzoeker laat de voormelde motieven voor het overige geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Inzake het aangevoerde verleden als kindsoldaat wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“U verklaart eveneens niet terug te kunnen keren naar uw land omdat u als kindsoldaat door de rebellen ingelijfd werd tijdens de burgeroorlog (gehoorverslag CGVS, p. 14-15).

Voor zover u al zou geviseerd worden omdat u een ex-kindsoldaat bent, wordt opgemerkt dat de actualiteit van uw vrees in vraag gesteld kan worden. U verklaart immers dat u denkt dat burgers nog steeds wraak willen nemen (gehoorverslag CGVS, p. 16), maar legt u verder geen verklaringen af waaruit blijkt dat u zelf nog vervolgd wordt omdat u een ex-kindsoldaat bent. Opgemerkt dat er tribunaal gehouden werden die het probleem van de ex-kindsoldaten behandelden, verklaart u dat dit meestal op papier is en je in werkelijkheid kindsoldaten op straat ziet die nog steeds problemen hebben met mensen. Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS waren reeds in 2008 alle ex-kindsoldaten en kinderen die in de burgeroorlog hun familie kwijt waren geraakt, gereïntegreerd in de samenleving nadat de oorlog in 2002 werd beëindigd (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Er wordt eveneens opgemerkt dat u reeds 14 jaar geleden de rebellen verlaten heeft en sindsdien niet meer in uw geboortedorp gewoond heeft, waardoor het weinig aannemelijk is dat mensen u nog zouden viseren omdat u als kindsoldaat lid was van de rebellengroepering.”

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven geen concrete en dienstige argumenten aan. De loutere betwisting van deze motieven is immers niet dienstig om hieraan afbreuk te doen. Derhalve blijven voormelde motieven onverminderd gelden. Bijkomend kan in dit kader overigens nog worden opgemerkt dat verzoeker in de vragenlijst van het CGVS nergens melding maakte van enig probleem of enige vrees voor vervolging ten gevolge van zijn verleden als kindsoldaat. Ook dit relativeert de beweerde vrees in dit kader op ernstige wijze.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende vrees voor vervolging.

Het medisch attest in het administratief dossier (map ‘documenten’) kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Het psychologische attest dat in het verzoekschrift wordt aangehaald, is evenmin van die aard dat het afbreuk kan doen aan de voormelde vaststellingen.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat dit attest uitgaat van een psycholoog en dus niet van een psychiater. Verder dient te worden vastgesteld dat de inhoud van dit attest slechts is gebaseerd op drie ontmoetingen tussen de psycholoog in kwestie en verzoeker. Daarbij is het attest gebaseerd op de verklaringen die verzoeker tijdens deze ontmoetingen aflegde en op de gedragingen die hij tijdens deze ontmoetingen stelde. In dit kader legde verzoeker ten overstaan van de psycholoog overigens blijkbaar leugenachtige verklaringen af. Hij liet immers uitschijnen ongeletterd te zijn. Dit strookt niet met zijn eerdere verklaringen volgens dewelke hij wel degelijk geletterd is (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.10; verklaring DVZ, nr.11). De voormelde elementen laten toe de inhoud en de waarde van het attest te relativiseren.

Waar verzoeker middels dit attest tracht te laten uitschijnen dat hij ten tijde van het gehoor bij het CGVS niet bij machte mocht worden geacht om te worden gehoord, dient daarenboven te worden opgemerkt dat, zo dit zo was, niet kan worden ingezien waarom hij dergelijk attest niet eerder en reeds bij het CGVS heeft voorgelegd. De eerste twee ontmoetingen met de opsteller van het attest zouden immers hebben plaatsgevonden in januari 2016.

Dat verzoeker zich meer dan een jaar later, meer dan twee maanden na het gehoor bij het CGVS en slechts een maand na het ontvangen van een negatieve beslissing van het CGVS opnieuw tot de psycholoog in kwestie wendde om alsnog een attest te bekomen waaruit zou moeten blijken dat hij bij het CGVS niet kon worden gehoord, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond tijdens het gehoor bij het CGVS bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS. Verder blijkt uit het

gehoorverslag dat het gehoor bij het CGVS op normale wijze is geschied, kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid en blijkt hieruit niet dat verzoeker omwille van psychische problemen niet bij machte was om gedegen verklaringen af te leggen. Verzoeker laat bovendien na om concreet aan te tonen dat, waar of op welke wijze de aangevoerde psychische problemen zijn gezegden zouden hebben beïnvloed en van invloed zouden zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Het psychologische attest kan, mede gelet op het voorgaande, verder geenszins volstaan om aan te tonen dat geloof zou dienen te worden gehecht aan de aangevoerde problemen en vrees voor vervolging. Aan zulk attest kan immers slechts een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, namelijk het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Het kan echter niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van een relaas te herstellen. Een medisch attest vormt geenszins een sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich inzake de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS